Áder János, Magyarország köztársasági elnöke, a 2019. április 8-ai Eötvös Loránd-emléknap fővédnökének üdvözlő beszéde a Tudományos Világfórum (WSF) hivatalos megnyitóján (Budapest, 2019. november 20.)

Áder János köztársasági elnök úr beszédét Eötvös Loránddal kezdte és ővele fejezte be.

Tisztelt Tudományos Világfórum!

Idén épp száz esztendeje, hogy elhunyt Eötvös Loránd, a kiváló fizikus. Nemcsak nagyszerű tudós volt, hanem elsőrangú vezető is, a Magyar Tudományos Akadémia legendás elnöke.

Amikor 130 esztendővel ezelőtt, 1889-ben az Akadémia elnöke lett, első felszólalásában arról beszélt, hogy a tudomány közös építmény. A következőt mondta: „Nem különböző tudományokban dolgoznak a nemzetek; egy az épület, melynek építésén mindannyian közreműködnek. (…) Amit az egyik kezd, a másik folytatja, s végül az eredményt magáénak mondhatja mindaz, aki annak létesítésén közreműködött."

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ami 130 esztendővel ezelőtt igaz volt, ma hatványozottan az. A tudomány egyesek által fejlődik és gazdagodik, de sohasem egyeseké. A tudományban a legkülönfélébb nemzetek kutatói ugyanannak az igazságnak a megismerésén, megértésén dolgoznak.

Amit Eötvös „közös építménynek" nevezett, 130 esztendővel ezelőtt jószerivel a tudomány távoli fellegvárát, ha úgy tetszik, elefántcsonttornyát jelentette. Az igazság építménye csak keveseknek mutatta meg titkait. 130 esztendeje a társadalom és a tudomány művelői még jóval távolabb álltak egymástól. Kevesebben voltak, akik érdeklődőként (érdeklődő laikusként) rácsodálkoztak a tudomány eredményeire.

Bár a tudományos eredmények jelentősége, életünket befolyásoló képessége akkor sem volt kisebb. De a laborokban, műhelyekben, kutatószobákban zajló munkát a közvélemény kevéssé ismerte – és még kevésbé tudott kapcsolatot teremteni annak zárt világával.

A 21. századra nemcsak eredményből, hanem fogékony emberből is sokkal több lett. A kutatók régen jobbára egymásnak és önmaguknak tették fel azokat a kérdéseket, amelyek nélkül nincs tudományos haladás. A mai kor embere azonban olyan oktatást, olyan eszközöket és nyilvánosságot kapott, amivel érzékenyebbé, kíváncsibbá és számonkérőbbé vált. Kérdez és válaszokat vár.

…
Egy ilyen fórumon indokoltak csak igazán aggódó kérdéseink.
…
Egy mondatba sűrítve:
– hol vannak a fejlődés határai?
– hol vannak civilizációnk határai?
– a letűnt civilizációk történetéből tudunk-e tanulni?

Kérdések, amelyek a kutatók számára stratégiáról, módszerről, technológiáról, innovációról, mérésről és bizonyításról, nekünk mindannyiunknak azonban életről és halálról szólnak. Tegyünk hát érte, hogy

a tudomány „építménye”, amelyről Eötvös Loránd is beszélt, ne csak az emberi teljesítmény csodálatra méltó műemléke, hanem közös menedékünk legyen.

Inspiráló vitákat, tabukat döntögető kérdéseket, eredményes tanácskozást kívánok az idei World Science Forum minden résztvevőjének!

Áder János a WSF-et üdvözlő beszédét Eötvös Loránddal kezdte és óvele fejezte be

https://www.keh.hu/beszedek/2706-Ader_Janos_koztarsasagi_elnok_beszede_a_World_Science_Forum_unnepelyes_megnyitojan_a_Muveszetek_Palotajaban&pnr=1

https://hungarytoday.hu/world-science-forum-opens-in-budapest/